

Dosarul nr. 1-798/2021
1-21042906-12-1-23032021

SENTINȚĂ
în numele legii

22 iunie 2023

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul
Grefieri

Stella Bleșceaga
Grigorii Damaschin, Varvara Apostol

cu participarea:

Procurorului
Apărătorului

Pavel Vinițchi
Marian Suduc

examinând în ședința de judecată publică, în procedură deplină, în limba română,
cauza penală de învinuire a lui:

Lipcean Grigorii *****, născut pe
*****, IDNP: *****, originar și înregistrat la
domiciliu în mun. *****, pe str. *****, în
ap.*****, la moment se află în detenție în
cadrul Penitenciarului nr. 2 – Lipcani, căsătorit,
neangajat în câmpul muncii, cu 2 copii minori
la întreținere, cu studii superioare, cet. al
Republicii Moldova, nesupus militar, de
naționalitate moldovean, fără grade de
invaliditate, fără titluri speciale, grade de
calificare și distincții de stat, nu se află la
evidența narcologică sau psihiatrică, cu
antecedente penale, fiind anterior condamnat
prin:

- *sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău
din 29 septembrie 2011, în dosarul penal nr. 1-
525/2011, în baza art. 326 alin. (1) din Codul
penal, a fost liberat de răspundere penală, cu
atragera la răspundere contravențională în
temeiul art. 55 din Codul penal, cu stabilirea
unei sancțiuni cu amendă în cuantum de 150 de
unități convenționale și a fost încetat procesul
penal;*

- *sentința Judecătoriei Botanica, mun.*

Chișinău din 27 noiembrie 2014, în dosarul penal nr. 1-434/2013, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, la o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a exercita activități de gestionarea bunurilor pe un termen de 2 ani, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2015, a fost casată parțial sentința și a fost stabilită o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a exercita activități de gestionarea bunurilor pe un termen de 2 ani și prin încheierea Judecătoriei Briceni din 9 noiembrie 2016, a fost înlocuită partea neexecutată a pedepsei în cuantum de 2 ani cu o pedeapsă mai blândă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 100 de ore;

- sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 27 iunie 2017, în dosarul penal nr. 1-897/2014, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2017;

- sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 28 noiembrie 2017, în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate de natura celei de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii pe un termen de 4 ani și în baza art. 206 alin. (3) lit. b), b¹) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii pe un termen de 5 ani, iar conform art. 84 alin. (1) din Codul penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă cu închisoare pe termen de 17 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita o

anumită activitate de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii pe un termen de 5 ani, menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2018 și devenită irevocabilă prin Decizia Colegiului penal lărgit al CSJ din 10 noiembrie 2020;

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolele 190, alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare legală, fiind respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 23 martie 2021 – 22 iunie 2023.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate nemijlocit în ședință de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă :

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul **Lipcean Grigorii**, la o dată neidentificată de la începutul anului 2016, aflându-se în Penitenciarul nr. 13 – Chișinău și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, a făcut cunoștință cu Conică Viorel, după care i-a comunicat ultimului că ar putea influența factorii de decizie din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în scopul emiterii unei decizii favorabile în privința deținutului Conica Viorel *****și anume că va fi aplicată amnistia, pentru ca acesta să fie eliberat din penitenciar, iar pentru acest serviciu trebuia să-i achite mijloace bănești în cuantum de 1500 de EURO.

Astfel, Conica Viorel l-a telefonat pe Lipcean Grigorii, care fiind eliberat din Penitenciarul nr.13 – Chișinău, după expunerea suplimentară a informațiilor eronate, mijloacele bănești în cuantum de 1500 EURO au fost transmiși lui Lipcean Grigorii prin intermediul lui Nour Daniel în orașul Orhei în luna februarie a anului 2017.

În continuare, Lipcean Grigorii s-a asigurat că Conica Viorel are încredere și este dispus să mai transmită alte mijloace bănești, iar peste aproximativ peste 14 zile de la prima tranzacție, l-a telefonat repetat pe Conica Viorel și sub pretextul că mijlocele bănești transmise nu sunt suficiente pentru serviciu dat, i-a cerut transmiterea suplimentară a sumei de 1300 de EURO. Ulterior, Conica Viorel fiind convins de către Lipcean Grigorii că ultimul ar putea influența factori de decizie din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru în vederea emiterii unei decizii favorabile în privința deținutului, a transmis lui Lipcean Grigorii mijloace bănești în sumă de 1300 de EURO prin intermediul lui Nour Daniel, cu care s-a întâlnit la intersecția str. Trandafirilor cu str. Meleștiu din mun. Chișinău.

Prin urmare, mijloacele bănești în cuantum total de 2800 de EURO, care potrivit cursului oficial de schimb valutar al BNM constituia echivalentul a 59 262 lei, au fost

recepționați de către Lipcean Grigorii și au fost utilizați în scopuri personale, fără a-și onora obligațiunile promise, prin ce i-a cauzat părții vătămate Conica Viorel o daună materială considerabilă în valoare totală de 59 262 lei.

1.2. De către organul de urmărire penală, acțiunile lui *Lipcean Grigorii* au fost încadrate juridic conform art. 190 alin. (1) din Codul penal – „escrocheria” (*în redacția până la modificările operate prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022*), adică „*dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și calității substanțiale ale părților actului juridic nul sau anulabil, precum și determinarea încheierii actului juridic de comportamentul dolosiv, care a produs daune în proporții considerabile*”.

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată, inculpatul *Lipcean Grigorii* inițial nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii și nu a recunoscut faptele incriminate, motiv pentru care a solicitat examinarea cauzei în procedură deplină, procedură susținută de apărătorul acestuia și de acuzarea de stat, motiv pentru care, în conformitate cu articolele 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în ședința publică, cu participarea inculpatului *Lipcean Grigorii* și a apărătorului ales Marian Suduc, care acționează în interesele inculpatului în temeiul mandatului avocațial nr. MA *****din 20 decembrie 2018 (vol. I, f.d.186).

Poziția inculpatului.

3.1. În cadrul cercetării judecătorești, inculpatul *Lipcean Grigorii* a ezitat să depună declarații în privința acuzații formulate, însă la 25 aprilie 2023 a depus o cerere prin care comunică faptul că recunoaște vina în comiterea infracțiunii și solicită aplicarea prevederilor art. 60 din Codul penal, cu încetarea procesului penal din motivul intervenirii prescripției pentru tragerea sa la răspundere penală (vol. III, f.d.109), iar anterior a mai înaintat o cerere la 28 februarie 2023, confirmată de apărătorul acestuia, prin care a solicitat examinarea cauzei penale în absența sa (vol. III, f.d.106). Instanța de judecată a admis cererea inculpatului de examinare a cauzei în absență ținând cont de prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 24 ianuarie 2023 privind constituționalitatea art. 321 alin. (1) pct. 3 și 4 CPP și a considerat obiectiv motivul inculpatului de a solicita examinarea cauzei în absență – executarea pedepsei penale cu închisoare într-o instituție penitenciară

Poziția părții vătămate.

4.1. Partea vătămată *Viorel Conica* nu s-a prezentat în ședința de judecată pentru a fi audiată, iar procurorul a argumentat imposibilitatea asigurării prezenței sale conform informației din Extrasul SIC „Acces Web” privind trecerea frontierei (vol. III, f.d.90-94), potrivit căreia, partea vătămată a părăsit teritoriul Rep. Moldova prin PTF Leușeni - Albița la 22 ianuarie 2020 și până în prezent nu se cunoaște locul aflării sale.

În acest mod, instanța a admis demersul acuzării de stat, în privința căruia partea apărării nu a ridicat obiecții și a dispus astfel de a fi citite declarațiile părții vătămate Conica Viorel depuse la faza urmăririi penale în temeiul art. 369 alin. (1) coroborat cu art. 371 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală.

4.2. Prin urmare, fiind citite declarațiile părții vătămate **Conica Viorel** depuse la faza urmăririi penale, ultimul a declarat că la data de 22 mai 2010 Curtea de Apel Chișinău l-a condamnat la șapte ani privațiune de libertate într-un penitenciar tip semiînchis. Respectiv a fost închis în Penitenciarul nr. 13. La începutul anului 2016, aflându-se în penitenciar în blocul nr.3 unde își ispășesc pedeapsa angajații poliției, el a făcut cunoștință cu Grigorii Lipcean. Din spusele lui s-a prezentat că fost angajat al MAI, iar intrând în discuție, el i-a comunicat că are la libertate o cunoștință care poate să influențeze factorii de decizie a Judecătoriei mun. Chișinău cu sediul Centru, pentru că ultimii să emită o decizie în favoarea părții vătămate și anume să-i fie aplicată amnistia, iar pentru acest serviciu este necesar ca să achite suma de 1500 de EURO, pe care îi va transmite cunoștinței sale. Atunci el i-a lăsat datele sale de contact ca în cazul în care se decide, partea vătămată să-l telefoneze. La începutul anului 2017 în luna februarie partea vătămată l-a sunat pe tata lui pe nume *****, locuitor al mun. Chișinău care i-a comunicat că fiul său Lipcean Grigorii este la libertate. Respectiv a luat numărul de telefon ***** de la el și l-a sunat. Sunându-l pe Lipcean Grigorii, ultimul i-a comunicat că lui i-a fost aplicată amnistia și respectiv a fost eliberat din penitenciar. Atunci partea vătămată l-a întrebat dacă este posibil, ca să influențeze aceste persoane ca să-i fie aplicată și lui amnistia. El a spus că se poate, dar trebuie să achite suma de 1500 de EURO, la care partea vătămată a căzut de acord. La sfârșitul lunii februarie, verișorul său, pe nume Nour Daniel *****, născut în ***** și locuitor al satul Mîrzaci din r-nul Orhei, s-a întâlnit cu Lipcean Grigorii în orașul Orhei în apropierea restaurantului „Primăvara” și i-a transmis suma de 1500 EURO. Peste aproximativ 14 zile a fost telefonat de Lipcean Grigorii care i-a comunicat că acești bani nu sunt de ajuns și este necesar ca să-i transmită încă o mie de EURO. El din nou a căzut de acord și l-a telefonat pe verișorul său, pe nume Nour Daniel *****. A doua zi ultimul s-a întâlnit cu Lipcean Grigore în mun. Chișinău la intersecția străzilor Trandafirilor cu Melestiu și a transmis suma de bani în valoare de 1 300 EURO. Tot atunci Lipcean Grigorii i-a spus că 300 de EURO sunt necesari pentru cheltuieli neprevăzute cum este masă, benzină, transport și altele. Respectiv partea vătămată zilnic verifica dacă cauza penală este pusă pe rol. Văzând că nu apărea, el îl suna zilnic pe Lipcean Grigorii și îl întreba ce se întâmplă, de ce dosarul nu este pus pe rol. El permanent îi spunea că totul va fi bine și foarte curând va pleca acasă. Peste puțin timp a sunat avocatul său pe nume Sergiu Canțar și l-a rugat ca să verifice dacă este depusă cererea la judecată. A doua zi el l-a telefonat și i-a spus că nu este depusă nici o cerere, iar mai mult ca atât el nu trecuse nici comisia privind aplicarea amnistiei, din interiorul penitenciarului, pentru a fi înaintat la amnistie. Atunci a înțeles că este dus în eroare de către Lipcean Grigorii. Imediat a depus singur cererea la comisie și în câteva zile a fost acceptat de către această comisie ca să-i aplice amnistia. La 16 aprilie 2017 în Judecătoria Centru a fost ședința judecătii, unde a fost amnistiat, fără ca să achite bani vreunei persoane. Judecata i-a pus amenda de 20000 lei, pe care el imediat i-a

achitat. Respectiv la 19 aprilie 2017 a fost eliberat din penitenciar. Peste trei zile s-a întâlnit cu Lipcean Grigorii, unde i-a comunicat atunci să-i restituie toți banii, care până la ziua de atunci nu i-au fost restituiți și în această perioadă el l-a telefonat de mai multe ori, chiar a fost și la el acasă, dar de fiecare dată el îi promitea că a doua zi o să-i restituie banii. La moment începând cu 7 octombrie 2017, telefonul lui era închis și nu-l mai putea găsi pe Lipcean Grigorii. În luna septembrie partea vătămată l-a sunat de mai multe ori și a discutat cu el la telefon, dar de câteva ori a înregistrat convorbirile avute. Această discuție partea vătămată a înscris-o pe un suport electronic și poate să o predea, astfel fiindu-i cauzată daună materială considerabilă. Mai adaugă că amenda i-a fost aplicată din considerentul că suma de bani este echivalentul la termenul care i-a mai rămas să se afle în detenție (vol. I, f.d.72-73).

5. În pofida faptului, că inculpatul Lipcean Grigorii inițial nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, iar ulterior a refuzat să participe în ședința de judecată, în final a depus o cerere prin care recunoaște comiterea faptei prejudiciabile incriminate și vinovăția în comiterea acesteia, a solicitat examinarea cauzei în absență și încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragerea răspundere penală, cerere care a fost susținută de apărătorul acestuia.

Necăținând, că inculpatul recunoaște vinovăția în acuzațiile aduse, vinovăția acestuia în comiterea faptei incriminate, se confirmă prin următoarele probe cercetate nemijlocit în ședința de judecată, precum:

5.1. Mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședința de judecată:

- procesul - verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 23 octombrie 2017, prin care a fost consemnată plângerea victimei Conica Viorel despre faptul dobândirii la începutul anului 2017 de la el de către Lipcean Grigorii a mijloacelor bănești în cuantum de 2800 de EURO pentru a influența factori de decizie din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru pentru aplicarea unei decizii favorabile acestuia, prin ce i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil (vol. I, f.d.70);

- procesul - verbal de ridicare din 23 octombrie 2017, prin care s-a ridicat de la partea vătămată Conica Viorel un purtător de informație tehnico-electronică de tip CD-R, pe care se atestă înregistrări audio pretins avute între partea vătămată Conica Viorel și inculpatul Lipcean Grigorii (vol. I, f.d.76);

- procesul - verbal de examinare a înregistrării audio din 25 octombrie 2017, în cadrul căruia a fost examinat purtătorul de informație tehnico-electronică de tip CD-R cu denumirea „OMEGA”, de culoare albă, la cercetarea căruia au fost relevate 2 discuții purtate între Conica Viorel și Lipcean Grigorii, despre mijloace bănești care i-au fost transmise lui Lipcean Grigorii, pe care solicită să-i fie restituiți înapoi părții vătămate, iar inculpatul afirmă despre faptul că a fost hotărâtă o problemă în beneficiul lui Conica Viorel (vol. I, f.d.77-78);

- procesul verbal de ridicare din 4 decembrie 2020, prin care s-au ridicat din cadrul Penitenciarului nr. 13 – Chișinău următoarele acte în copii autentificate:

a) demersul către Judecătoria mun. Chișinău, sediul Centru din 24 martie 2017 cu privire la aplicarea actului de amnistie în privința condamnatului Conica (Roseț) Viorel;

b) extras din procesul-verbal al Comisiei Penitenciarului nr.13, mun. Chișinău din 24 martie 2017;

c) fișa de evaluare a riscului de recidivă al deținutului Conica (Roseț) Viorel;

d) caracteristica lui Conica (Roseț) Viorel;

e) certificat de sancțiuni și stimulări;

f) testul de evaluare psihologică;

g) cererea deținutului Conica (Roseț) Viorel;

h) certificatul condamnatului privind achitarea obligațiilor financiare (vol. II, f.d.6-16);

- *procesul verbal de examinare din 14 decembrie 2020*, în cadrul căruia a fost examinate actele ridicate în copii din Penitenciarul nr. 13 – Chișinău și anume:

a) demersul Șefului Penitenciarului nr.13 – Chișinău, către Judecătoria mun. Chișinău, sediul Centru din 24 martie 2017 cu privire la aplicarea actului de amnistie în privința condamnatului Conica (Roseț) Viorel, prin care s-a hotărât că condamnatul Conica (Roseț) Viorel întrunește condițiile prevăzute de Legea privind amnistia și se solicită aplicarea ei, acest demers fiind semnat de către șeful Penitenciarului nr.13 mun. Chișinău;

b) extras din procesul-verbal al Comisiei Penitenciarului nr.13 – Chișinău din 24 martie 2017, potrivit căruia membrii comisiei au votat prin vot unanim pentru înaintarea materialelor în instanța de judecată;

c) fișa de evaluare a riscului de recidivă al deținutului Conica (Roseț) Viorel, prin care a fost apreciat cu nivel satisfăcător;

d) certificat de sancțiuni și stimulări a deținutului;

e) testul de evaluare psihologică;

f) cererea deținutului Conica (Roseț) Viorel, prin care își exprimă acordul de înaintare a demersului în instanța de judecată pentru aplicarea Legii cu privire la amnistie și

g) certificatul condamnatului privind achitarea obligațiilor financiare (vol. II, f.d.17);

- *procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 11 decembrie 2017*, potrivit căruia martorul Nour Daniel l-a recunoscut pe Lipcean Grigorii, ca fiind persoana căreia i-a transmis suma de 2800 de EURO (vol. I, f.d.89).

5.2. Mijloacele materiale de probă:

- *purtătorul de informație tehnico - electronică de tip CD-R cu denumirea „OMEGA”*, de culoare albă, cu 2 înregistrări audio purtate de Conica Viorel cu Lipcean Grigorii (vol. I, f.d.81), care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la cauza penală prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Cornel Triboi din 7 decembrie 2017 (vol. I, f.d.82);

- *demersul către Judecătoria mun. Chișinău, sediul Centru din 24 martie 2017 cu privire la aplicarea actului de amnistie în privința condamnatului Conica (Roseț) Viorel; extrasul din procesul-verbal al Comisiei Penitenciarului nr.13, mun. Chișinău din 24*

martie 2017; fișa de evaluare a riscului de recidivă al deținutului Conica (Roseț) Viorel; caracteristica lui Conica (Roseț) Viorel; certificat de sancțiuni și stimulări; testul de evaluare psihologică; cererea deținutului Conica (Roseț) Viorel și certificatul condamnatului privind achitarea obligațiilor financiare în copii autentificate (vol. I, f.d.7-16), care au fost recunoscut în calitate de mijloace materiale de probă și anexate la cauza penală prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Alexandru Tiltu din 14 decembrie 2020 (vol. II, f.d.18).

5.3. Cu referire la martorii Nour Daniel, Damir Gheorghe, Pleșca Oleg și Saracuța Andrei, instanța notează că procurorul nu a asigurat prezența acestora, în pofida acordării unui termen suficient de către instanță pentru prezentarea ultimilor, iar ulterior a renunțat la probele cu martorii vizați supra, în privința cărora partea apărării nu a obiectat și a susținut acest demers, iar în acest sens, instanța a dispus prin încheiere inclusă în procesul verbal al ședinței de judecată din 4 mai 2023, admiterea demersului privind renunțarea la probele cu martorii Nour Daniel, Damir Gheorghe, Pleșca Oleg și Saracuța Andrei, continuând examinarea cauzei în absența lor.

5.4. Instanța precizează că în continuare, de către partea apărării nu au mai fost prezentate, nu au fost administrate și nu a fost solicitat administrarea altor mijloace de probă suplimentar celor prezentate de partea acuzării.

În subsidiar, în dezbateri judiciare, de către apărătorul Marian Suduc, care acționează în interesele lui Lipcean Grigorii a fost solicitată emiterea unei sentințe de încetare în privința inculpatului, în temeiul art. 60 din Codul penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, iar acestuia i-a fost incriminată comiterea unei infracțiuni mai puțin grave.

Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică:

6.1. Potrivit Recomandării nr. (94) 12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența și rolul judecătorului, judecătorii au obligația și trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și rapid.

6.2. Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

6.3. În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „*erga omnes*”, iar

soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

6.4. Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuțului, învinutului, inculpatului și etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale.

6.5. Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător.

Explicații în acest sens se conțin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

6.6. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Lipcean Grigorii, pe cauzele penale în privința sa a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire din 26 decembrie 2018 și rechizitoriul întocmit la 9 martie 2021, în conformitate cu prevederile art. 190 alin. (1) din Codul penal.

6.7. Respectiv, instanța remarcă, că în cauza penală, inculpatul a fost pus sub învinuire pentru infracțiunea comisă până la 28 februarie 2017, însă ulterior, conform art.

IV, pct. 4) al Legii privind modificarea unor acte legislative nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare de la 17 august 2018, Codul penal a fost modificat și anume la articolul 190, în dispoziția alineatului (1), textul „*înșelăciune sau abuz de încredere*” s-a substituit cu textul „*inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile*”, iar în dispoziția alineatului (2), litera c), sintagma „*cu cauzarea de daune în proporții considerabile*” s-a exclus.

Ulterior, după modificările operate prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022, instanța conchide că articolul 190 alin. (1) din Codul penal, în prezent stabilește răspunderea penală pentru sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, iar dispoziția alineatului (2), litera c) al ultimului articol fiind completat cu sintagma „*cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”, pentru care este prevăzută o sancțiune cu închisoare de la 1 an până la 5 ani, adică mai gravă decât cea incriminată potrivit rechizitoriului în cauza penală.

6.8. În acest sens, în concordanță cu dispoziția art. 325 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, instanța statuează că judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și *numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*, care trebuie să corespundă cu strictete dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, iar modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și *nu se lezează dreptul lui la apărare*, condiții de la care instanța nu poate deroga în vederea respectării garanțiilor unui proces echitabil acordate acuzatului Lipcean Grigorii.

Respectiv, conform dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, ordonanța de punere spre învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea n-a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, formelor de participare dacă infracțiunea a fost săvârșită de un grup de persoane, circumstanțele care agravează răspunderea, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal, care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

De asemenea, conform art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod, încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau *condamnată*.

6.9. Prin urmare, în motivarea sentinței, instanța de judecată și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă „*în afara*

dubiilor rezonabile” și doar în limitele acuzației formulate conform art. 190 alin. (1) din Codul penal, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau similare prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978*).

La fel, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, pct. 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrar, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care vor fi motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituțională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” (*„beyond reasonable doubt”*), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (*hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978*).

Respectiv, conform pct. 102 al hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016, procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi *„legalitatea, prezumția nevinovăției, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertății și siguranței persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare și al egalității părților în proces”*.

Concomitent, Curtea prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că *“principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, tratatele internaționale ratificate și la care Rep. Moldova a aderat sunt parte componentă a cadrului legal al țării și devin norme de drept intern”*, iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a cărei interpretare se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudența acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (*soft law*).

6.10. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii, iar sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața

instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la *dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină*, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*) și la fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

6.11. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

6.12. În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv poziția inculpatului de recunoaștere a vinovăției și declarațiile părții vătămate depuse la faza urmăririi penale, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu, pentru care inculpatul Lipcean Grigorii a fost trimis în judecată există, au fost săvârșite de acesta și întrunesc semnele obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal (*în redacția Legii nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare de la 17 august 2018, până la modificările operate prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022*), potrivit argumentelor expuse *infra*.

6.13. Astfel, instanța precizează că fapta infracțiunii se demonstrează indubitabil la caz, or conform actelor ridicate din cadrul Penitenciarului nr. 13 – Chișinău se confirmă faptul că partea vătămată Conica Viorel s-a aflat deținut în cadrul acestei instituții penitenciare, iar la demersul Șefului Penitenciarului nr.13 – Chișinău, către Judecătoria mun. Chișinău, sediul Centru din 24 martie 2017 s-a inițiat un proces judiciar privind aplicarea actului de amnistie în privința condamnatului Conica (Roseț) Viorel, fiind stabilit că condamnatul Conica (Roseț) Viorel întrunește condițiile prevăzute de Legea privind amnistia și se solicită aplicarea ei, acest demers fiind semnat de către șeful Penitenciarului nr.13 mun. Chișinău, confirmat în baza procesului verbal al Comisiei Penitenciarului nr.13 – Chișinău din 24 martie 2017, potrivit căruia membrii comisiei au votat prin vot unanim pentru înaintarea materialelor în instanța de judecată și în temeiul cererii deținutului Conica (Roseț) Viorel, prin care își exprimă acordul de înaintare a demersului în instanța de judecată pentru aplicarea Legii cu privire la amnistie.

6.14. Respectiv, în continuare, instanța reține că potrivit sesizării despre săvârșirea infracțiunii, care a fost depusă la 23 octombrie 2017, fost consemnată plângerea victimei Conica Viorel despre faptul dobândirii la începutul anului 2017 de la el de către Lipcean Grigorii a mijloacelor bănești în cuantum de 2800 de EURO pentru a influența factori de decizie din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru pentru

aplicarea unei decizii favorabile acestuia, prin ce i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil.

6.15. La rândul său, partea vătămată Conica Viorel prin declarațiile sale depuse organului de urmărire penală confirmă cele expuse în plângerea sa, relatând că într-adevăr la 22 mai 2010, de către Curtea de Apel Chișinău a fost condamnat la privațiune de libertate într-un penitenciar tip semiînchis pe un termen de 7 ani și respectiv a fost închis în Penitenciarul nr. 13, după care la începutul anului 2016, aflându-se în penitenciar în blocul nr.3 unde își ispășesc pedeapsa angajații poliției, el a făcut cunoștință cu Grigorii Lipcean.

A expus că ultimul i-a comunicat că are la libertate o cunoștință care poate să influențeze factorii de decizie a Judecătoriei mun. Chișinău cu sediul Centru, pentru că ultimii să emită o decizie în favoarea părții vătămate și ulterior, după o perioadă de timp, l-a apelat pe Lipcean Grigorii, care i-a comunicat că i-a fost aplicată amnistia și respectiv a fost eliberat din penitenciar, iar prin această manoperă, în accepțiunea instanței, a fost obținută încrederea victimei în promisiunile asumate de inculpat.

Astfel, tot partea vătămată relatează că în acest scop, la solicitarea inculpatului, în luna februarie 2017, verișorul său, pe nume Nour Daniel s-a întâlnit cu Lipcean Grigorii în orașul Orhei în apropierea restaurantului „Primăvara” și i-a transmis suma de 1500 EURO, după care inculpatul a mai pretins suplimentar încă o sumă de 1300 de EURO și peste circa 14 zile, i-a fost transmisă acestuia în mun. Chișinău în proximitatea intersecțiilor str. Melestiu cu str. Trandafirilor, dobândind astfel suma de 2800 de EURO, care potrivit .

6.16. Concomitent, victima a invocat că după transmiterea mijloacelor bănești, nu au fost întreprinse acțiuni în vederea aplicării amnistiei în privința sa, or victima nu trecuse nici comisia privind aplicarea amnistiei din interiorul penitenciarului, pentru a fi înaintat la aplicarea amnistiei.

În acest context, instanța subliniază că potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, se consacră că această lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate *care sânt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sânt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus*, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2–9, 11 și 12, adică indispensabil fiind implicată și instituția care asigură executarea pedepsei, cimentând suspiciunile victimei privind faptul că a fost indus în eroare privind disponibilitatea inculpatului de a influența aplicarea amnistiei de către o instanță de judecată.

Or, conform alin. (4) al aceluiași art. 1 din Legea nr. 210/2016 stipulează că dacă persoana care execută pedeapsa nu întrunește condițiile prevăzute la alin. (1), organul care pune în executare pedeapsa nu sesizează instanța de judecată competentă cu aplicarea prezentei legi, decizie ce nu poate fi contestată, însă doar în acest moment, dacă nu este de acord cu refuzul de a fi prezentat pentru aplicarea amnistiei, *persoana condamnată poate solicita personal instanței competente examinarea aplicării în privința*

sa a actului de amnistie, ce denotă vădit că inculpatul din start nu a manifestat nici intenția și nici o posibilitate reală de a influența într-un anumit mod instanța de judecată pentru a lua o decizie în favoarea victimei, în condițiile în care nici o asemenea cerere de aplicare a amnistiei nu era pendinte în fața instanței și nici de către instituția penitenciară nu a fost inițiată decât în luna martie 2017.

6.17. În confirmarea acțiunilor intenționate de a dispune ilegal de mijloace bănești, se relevă și faptul că potrivit declarațiilor părții vătămate, începând cu 7 octombrie 2017, telefonul inculpatului era închis și nu-l mai putea găsi pe Lipcean Grigorii.

Respectiv, prin declarațiile victimei Conica Viorel, a fost descris în mod evident atât locul comiterii infracțiunii, cât și timpul acesteia sau cuantumul valorilor bănești transmise inculpatului, care în mod vădit nu depășește 20 sau 40 de salarii medii pe economie, dar constituie un evident prejudiciu material prin diminuarea patrimoniului victimei.

6.18. De asemenea, instanța relevă că potrivit înregistrărilor audio ridicate de la partea vătămată, autenticitatea cărora nu a fost contestată de partea apărării denotă discuții purtate dintre Conica Viorel și Lipcean Grigorii, în care se evidențiază indirect despre mijloace bănești care i-au fost transmise lui Lipcean Grigorii și pe care partea vătămată solicită să-i fie restituiți înapoi, iar inculpatul afirmă despre faptul că a fost hotărâtă o problemă în beneficiul lui Conica Viorel și urmează să-i fie returnați de alte persoane terțe, cimentând așadar versiunea victimei privind faptul transmiterii unor mijloace bănești inculpatului pentru a-i fi soluționat un proces judiciar în beneficiul său.

6.19. Din analiza documentelor examinate în coroborare cu declarațiile părții vătămate depuse în fața organului de urmărire penală, în privința cărora nu au fost ridicate obiecții și faptul recunoașterii vinovăției de către inculpat, se constată cu certitudine veridicitatea faptei de sustragere a mijloacelor bănești în cuantum de 2800 de EURO de către Lipcean Grigorii și concomitent lipsa evidentă a unei influențe din partea lui Lipcean Grigorii, în cadrul procesului de aplicare a amnistiei în privința lui Conica Viorel de către o instanță de judecată, ce denotă că încă din primele discuții purtate dintre victimă și inculpat, ultimul a operat exclusiv în scopul cupidant de a dobândi de la partea vătămată mijloacele bănești vizate în scop personal.

6.20. Prin urmare, a fost demonstrată atât fapta prejudiciabilă, cât și comiterea acesteia cu vinovăție de către inculpatul Lipcean Grigorii, care a invocat personal recunoașterea vinovăției, în pofida refuzului de a oferi declarații în fața instanței.

Astfel, instanța de judecată apreciază că probele pe care se bazează învinuirile aduse de acuzatorul de stat pe aceste capete de acuzare sunt suficiente, bazate pe circumstanțe de fapt veridice, din care denotă că a fost comisă infracțiunea de escrocherie, prin intenție directă, motivul infracțiunii fiind concretizat prin interesul material.

6.21. În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

6.22. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din Codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

6.23. Astfel, **cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui Lipcean Grigorii la răspundere penală**, conform încadrării juridice în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată consideră necesar ca acesta să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii incriminate conform actului de învinuire, reieșind din considerentele enumerate *infra*, precum și din totalitatea probelor examinate în ședința de judecată și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul a comis infracțiunea incriminată, conform relatărilor susținute *supra*.

6.24. În acest mod, instanța constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, care are un caracter complex, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni formându-l relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar acțiunea adiacentă fiind exprimată în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei

fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

De asemenea, *obiectul juridic secundar* al escrocheriei în speță, îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea și buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea și executarea unui act juridic, alterate prin manoperele frauduloase ale inculpatului.

Obiectul material al infracțiunii în cauză îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor, în spețe existând în mijloacele bănești dobândite ilicit de inculpat în cuantum de 2800 de EURO.

În subsidiar, conform art. 459 alin. (5) din Codul civil (*art. 288 alin. (5) din Codul civil, în redacția Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002*), bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, inclusiv *banii*, iar conform art. 455 din Codul civil, prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective și drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi și obligații civile.

6.25. Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunii incriminate lui Lipcean Grigorii, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

Urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, a cărui mărime se valorifică în cuantum bănesc, manifestă un caracter considerabil pentru partea vătămată, iar legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile este una dovedită prin probe administrate la faza de urmărire penală, descrise anterior.

Cu referire la prejudiciul considerabil, instanța atestă că potrivit art. 126 alin. (2) din Codul penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, din materialele dosarului penal, în cumul cu alte circumstanțe, precum declarațiile personale a părții vătămate inclusiv în cadrul sesizării sale și audierii acestuia cu privire la considerabilitatea bunurilor sustrate, nemodificate pe parcursul procesului penal, importanța mijloacelor bănești sustrate pentru acesta, care sunt importanți și necesari în activitatea părții vătămate, care de altfel la momentul comiterii executa o

pedeapsă cu închisoare, fiind *a priori* limitat în obținerea unor venituri exorbitante, în ansamblu confirmă trăsăturile considerabile ale prejudiciului cauzat.

Instanța reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință, iar la cazul dedus judecării, acest fapt se dovedește prin declarațiile și sesizarea părții vătămate care indică direct la modul în care a dispus de bunurile dobândite inculpatul, declarații ce coroborează cu probele materiale și alte mijloace de probă.

Totodată, inducerea în eroare a părții vătămate prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și calităților substanțiale ale obiectului actului juridic nul sau anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv a inculpatului, impune instanței ideea că în acest caz, consimțământul victimei a fost viciat la momentul transmiterii bunului prin manopere frauduloase comise cu intenție de către autorul infracțiunii, care i-a creat victimei o reprezentare falsă a realității despre faptul că poate influența persoane în funcție de demnitate publică să emită o decizie în beneficiul său.

Mai exact, inculpatul a solicitat victimei să îi transmită mijloacele bănești, abuzând de încrederea acordată, mai ales în condițiile în care încrederea ultimei a fost alterată de eliberarea din detenție a inculpatului înainte de termen, însă în fapt, inculpatul Lipcean Grigorii nu a întreprins nici o acțiune de respectare a obligațiilor asumate, având din start intenția dobândirii ilicite a mijloacelor bănești, iar ulterior s-a eschivat evident să repare prejudiciul cauzat.

6.26. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă, că infracțiunea de escrocherie este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Lipcean Grigorii.

Instanța de judecată reține faptul că inculpatul Lipcean Grigorii a recunoscut vinovăția sa, poziție care este apreciată drept veridică din motivul coroborării acesteia cu alte mijloace de probă administrate la faza urmăririi penale privind modul, timpul și locul comiterii infracțiunii, dar și din lipsa oricăror discrepanțe semnificative dintre acestea.

La fel, din ansamblul circumstanțelor obiective descrise și apreciate anterior, instanța a stabilit cu certitudine că inculpatul Lipcean Grigorii a manifestat intenție directă la comiterea infracțiunii incriminate și prin faptul că acesta a întreprins acțiuni directe exclusive în scopul realizării laturii obiective a faptei incriminate, dar și a participat la momentul primirii mijloacelor bănești în circumstanțe în care ar fi imposibil pentru orice persoană să nu perceapă caracterul ilicit al faptei comise.

Concomitent, instanța a constatat prezența semnelor obligatoriu care confirmă prezența scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunilor, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorința inculpatului de a beneficia de mijloacele bănești sustrase, de a le trece în posesia lor, neavând intenția folosirii temporare a acestora și nici restituirea lor, dovadă fiind însușirea în scopuri personale a mijloacelor bănești.

În subsidiar, instanța atestă că inclusiv o cerință privind folosirea temporară a unui bun tot urmează a fi motivată prin anumite circumstanțe obiective, care în speță nu se regăsesc și exclud orice formă de dol sub aspect civil.

În consecință, sub incidența legii penale au intrat doar acele încălcări care au demonstrat cu certitudine rea-voința și fraudă din partea inculpatului, împrejurări prezente la prezenta speță și confirmate de inculpatul Lipcean Grigorii, prin declarațiile părții vătămate, cât și prin mijloacele de probă anexate la materialele cauzei penale, care au fost cercetate în contradictoriu.

6.27. Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunilor a atins vârsta de 16 ani, iar la caz, instanța atestă că inculpatul Lipcean Grigorii a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populației (vol. I, f.d.139) și este născut pe *****, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog (vol. I, f.d.209-210) și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

6.28. Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului **Lipcean Grigorii** în baza art. 190 alin. (1) lit. b) din Codul penal (în redacția Legii nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare de la 17 august 2018, până la modificările operate prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022) adică pentru „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și calității substanțiale ale părților actului juridic nul sau anulabil, precum și determinarea încheierii actului juridic de comportamentul dolosiv, care a produs daune în proporții considerabile”, având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și prin urmare se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Lipcean Grigorii la răspundere penală.

Cu privire la aplicarea prescripției pentru tragerea la răspundere penală.

7.1. De către acuzatorul de stat Pavel Vinițchi, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Lipcean Grigorii vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal, însă conform art. 60 din Codul penal, să fie liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

7.2. Apărătorul Marian Suduc, care acționează în interesele inculpatului Lipcean Grigorii, în dezbaterile judiciare la fel a solicitat instanței încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, deoarece a fost comisă o infracțiune mai puțin gravă și sunt aplicabile prevederile art. 60 din Codul penal, iar mai mult, există o cerere a inculpatului prin care recunoaște vina și solicită aplicarea art. 60 din Codul penal în privința sa.

7.3. Inculpatul Lipcean Grigorii în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă a expediat o cerere prin care solicită examinarea cauzei în lipsa sa (vol. III, f.d.106) și ulterior a mai înaintat 2 cereri consecutiv prin care solicită aplicarea art. 60 din Codul

penal și anume instituția prescripției pentru tragerea la răspundere penală (vol. III, f.d.107-109).

7.4. În continuare, instanța precizează că în fapt, infracțiunea a fost considerată consumată în luna februarie a anului 2017, iar componența de infracțiune prevăzută la art. 190 alin. (1) din Codul penal, stabilește în prezent cât și la momentul comiterii o sancțiune inclusiv cu închisoare de până la 3 ani.

7.5. La rândul său, conform art. 16 alin. (3) din Codul penal, se consideră infracțiuni mai puțin grave faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 5 ani inclusiv.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) din Codul penal, persoana *se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.*

Instanța mai statuează că potrivit art. 53 lit. g) din Codul penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazul prescripției de tragere la răspundere penală.

În aspect procesual, reieșind din condițiile art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă *fără stabilirea pedepsei*, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau *al expirării termenului de prescripție.*

În subsidiar, potrivit alin. (6) din art. 389 al Codului de procedură penală, la adoptarea sentinței de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, a sentinței de condamnare *fără stabilirea pedepsei*, instanța *argumentează în baza căror temeiuri, prevăzute de Codul penal*, adoptă sentința dată.

7.6. Pe cale de consecință, instanța atestă că fapta prejudiciabilă a fost constatată și a fost comisă de către Lipcean Grigorii cu exactitate în luna februarie 2017, ce reiese conform probelor cercetate nemijlocit în instanța de judecată și apreciate prin prezenta sentință, iar din momentul săvârșirii infracțiunii instanța a stabilit că a trecut o perioadă de timp de cel puțin 6 ani și 3 luni, perioadă în care inculpatul Lipcean Grigorii s-a aflat în căutare doar de la 17 mai 2018 până la 24 noiembrie 2018 (vol. I, f.d.110,118) și nu s-au stabilit comiterea altor infracțiuni în această perioadă până la adoptarea prezentei sentințe.

Subsecvent, instanța precizează că la următoarele ședințe de judecată, inculpatul s-a prezentat și nu a manifestat tentative neîntemeiate de eschivare de la prezentarea în ședințe, a participat la cercetarea probelor, mai mult că ultimul se află în custodia statului.

7.7. În acest context, instanța relevă că potrivit art. 60 alin. (2) – (5) din Codul penal, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată, iar în cazul săvârșirii de către persoană a unei noi infracțiuni, prescripția se calculează pentru fiecare infracțiune separat.

Concomitent, prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului

cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani, calcularea prescripției în acest caz începând din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi.

De asemenea, curgerea prescripției *se suspendă* dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată și în aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării, însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvârșirii infracțiunii au trecut 25 de ani și prescripția nu a fost întreruptă prin săvârșirea unei noi infracțiuni.

7.8. În aceste condiții, instanța mai relevă că potrivit prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se opinează spre liberarea de pedeapsă penală a inculpatului, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, iar din conținutul normei substanțiale prevăzute la art. 60 alin. (1) din Codul penal, se statuează spre liberarea de răspundere penală a persoanei.

Din aceste considerente, instanța conchide că în conformitate cu art. 89 alin. (1) din Codul penal, prin liberare de pedeapsa penală se înțelege eliberarea persoanei care a săvârșit o infracțiune de la executarea reală, parțială sau totală, a pedepsei penale pronunțate prin hotărârea instanței de judecată, iar prin liberarea de răspundere penală, în conformitate cu prevederile art. 53 coroborat cu art. 60 din Codul penal, se susține teza stingerii dreptului statului de a mai pedepsi și a obliga infractorul să suporte consecințele faptei sale.

În acest mod, liberarea de răspundere penală a persoanei constituie o circumstanță care *ameliorează într-un sens mai larg situația persoanei* ce a comis infracțiunea, astfel fiind mai incidentă în speță aplicarea instituției liberării de răspundere penală.

7.9. Astfel, din materialele cazului, instanța reține că inculpatul s-a sustras de la urmărirea penală pentru o perioadă de timp de până la 7 luni doar, în privința sa nu atestă alte hotărâri definitive privind săvârșirea altor infracțiuni de la momentul comiterii faptei constatate în acest caz și până la momentul emiterii prezentei sentințe, iar mai mult, fiind analizat Portalul Național al Instanțelor de Judecată, expus pe pagina oficială <https://instante.justice.md/>, nu se atestă alte cauze penale cu participarea în calitate de inculpat a lui Lipcean Grigorii și respectiv nu sunt incidente prevederile alin. (8) din art. 60 din Codul penal, motiv pentru care instanța va emite o sentință de condamnare în privința inculpatului Lipcean Grigorii, fără a-i fi aplicată o pedeapsă penală, reieșind din prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală și cu liberarea de răspundere penală a acestuia, conform art. 60 alin. (1) din Codul penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

Cu privire la măsura preventivă.

8.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

8.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul și partea apărării nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

8.3. Analizând totuși materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul Lipcean Grigorii nu se află sub imperiul vreunei măsuri preventive, execută o pedeapsă cu închisoare într-o altă cauză penală și prin prezenta sentință nu i-a fost stabilită o sancțiune care urmează a fi executată, motiv pentru care, instanța nu consideră eficient aplicarea unei măsuri preventive la caz.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

9.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor și alte mijloace materiale de probă.

9.2. Referitor la corpurile delictelor, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Cornel Triboi din 7 decembrie 2017 (vol. I, f.d.82) a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la cauza penală purtătorul de informație tehnico-electronică de tip CD-R cu denumirea „OMEGA”, de culoare albă, cu 2 înregistrări audio purtate de Conica Viorel cu Lipcean Grigorii (vol. I, f.d.81).

La fel, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Alexandru Tiltu din 14 decembrie 2020 (vol. II, f.d.18) au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă și anexate la cauza penală demersul către Judecătoria mun. Chișinău, sediul Centru din 24 martie 2017 cu privire la aplicarea actului de amnistie în privința condamnatului Conica (Roseț) Viorel; extrasul din procesul-verbal al Comisiei Penitenciarului nr.13, mun. Chișinău din 24 martie 2017; fișa de evaluare a riscului de recidivă al deținutului Conica (Roseț) Viorel; caracteristica lui Conica (Roseț) Viorel; certificat de sancțiuni și stimulări; testul de evaluare psihologică; cererea deținutului Conica (Roseț) Viorel și certificatul condamnatului privind achitarea obligațiilor financiare în copii autentificate (vol. I, f.d.7-16).

9.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor, iar în acest caz, documentele care constituie corpuri delictelor rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (*scrisă, audio, video, electronică etc.*) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Concomitent, potrivit art. 164 din Codul de procedură penală, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic și alți purtători de informație tehnico-electronică, dobândite în condițiile prezentului cod,

constituie mijloace de probă dacă ele conțin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni și dacă conținutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă.

9.4. Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, la materialele cauzei penale, toate mijloacele materiale de probă nominalizate anterior se păstrează în original și în copii autentificate, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, având în vedere că reprezintă mijloace de probă care conțin date sau indici temeinici privind săvârșirea unei infracțiuni de către Lipcean Grigorii și prin urmare, acestea urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu privire la cheltuieli judiciare:

10.1. Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că în dezbateri judiciare, procurorul nu a solicitat încasarea din contul inculpatului a mijloacelor bănești, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate.

Cu privire la latura civilă.

11.1. Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriilor întocmite și în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material cauzat prin infracțiune, în privința căruia partea apărării a obiectat, subliniind că nu se atestă o acțiune civilă la materialele cauzei, iar inculpatul sau tatăl ultimului, probabil au restituit parțial prejudiciul și partea vătămată nu este îngrădită în dreptul de a interveni cu acțiune civilă în mod separat.

11.2. Instanța de judecată precizează totuși că potrivit art. 219 alin. (1) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin *depunerea unei cereri*, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (*acțiunea sau inacțiunea*) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Concomitent, potrivit art. 221 alin. (1) din același cod, *acțiunea civilă în procesul penal* se intentează în baza *cererii scrise a părții civile* sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești.

11.3. Așadar, instanța consideră fondate argumentele apărării cu referire la acest subiect, or la cauza penală nu a fost depusă o acțiune civilă de către partea vătămată și ultimul nu s-a prezentat pentru a susține asemenea pretenții, iar locul aflării sale nu este cunoscut.

11.4. În acest context, instanța conchide că în privința părților civile care nu au depus o acțiune civilă în formă scrisă, le sunt aplicabile prevederile art. 221 alin. (5) din Codul de procedură penală care indică că persoana care nu a înaintat acțiunea civilă în cadrul procesului penal, precum și persoana a cărei acțiune civilă a rămas nesoluționată, au dreptul de a înainta o asemenea acțiune în ordinea procedurii civile.

În conformitate cu prevederile articolelor 53 și 60 din Codul penal, 221, 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat **Lipcean Grigorii ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) din Codul penal *(în redacția Legii nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare de la 17 august 2018, până la modificările operate prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022)*.

Conform prevederilor art. 60 alin. (1) din Codul penal și art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se liberează Lipcean Grigorii de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru **tragerea la răspundere penală**.

Măsura preventivă în privința lui Lipcean Grigorii nu a fost aplicată în faza judecării cauzei penale.

Mijloacele materiale de probă: a) purtătorul de informație tehnico-electronică de tip CD-R cu denumirea „OMEGA”, cu 2 înregistrări audio și b) demersul către Judecătoria mun.Chișinău, sediul Centru din 24 martie 2017 cu privire la aplicarea actului de amnistie în privința condamnatului Conica (Roseț) Viorel; extrasul din procesul-verbal al Comisiei Penitenciarului nr.13, mun. Chișinău din 24 martie 2017; fișa de evaluare a riscului de recidivă al deținutului Conica (Roseț) Viorel; caracteristica lui Conica (Roseț) Viorel; certificat de sancțiuni și stimulări; testul de evaluare psihologică; cererea deținutului Conica (Roseț) Viorel și certificatul condamnatului privind achitarea obligațiilor financiare în copii autentificate, se vor deține la cauza penală pe toată durata păstrării sale.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău *(sediul Buiucani)*, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Sentința integrală este pronunțată în ședința publică la 22 iunie 2023, la ora 14 și 00 min.

Președintele ședinței,
judecător

Stella BLEȘCEAGA